

Wtorek, 2 września 2008 r.

8. domaga się bliższej współpracy właściwych organów na szczeblu regionalnym poprzez wymianę informacji na temat stanu stref przybrzeżnych, a także przyjęcia wspólnych środków służących poprawie ekologicznej sytuacji lokalnych ekosystemów morskich;
9. wzywa rządy krajowe i regionalne regionów najbardziej oddalonych, aby przygotowały zintegrowane strategie ZZSP w celu zagwarantowania zrównoważonego rozwoju regionów przybrzeżnych;
10. w tym kontekście podkreśla znaczenie właściwego planowania przestrzennego;
11. akwakultura prowadzona w celu odnowy zasobów jest zasadniczym instrumentem umożliwiającym ochronę ekologiczną w pewnych strefach przybrzeżnych i w związku z tym należy ją propagować, stymulować i wspierać finansowo;
12. podkreśla znaczenie akwakultury dla przemysłu spożywczego w zakresie rozwoju społecznego i gospodarczego niektórych społeczności nadbrzeżnych w UE;
13. uważa, że sektory rybołówstwa i akwakultury muszą zostać uwzględnione w przekrojowym podejściu do wszystkich rodzajów działalności morskiej prowadzonej w strefach przybrzeżnych w celu osiągnięcia zrównoważonego rozwoju zgodnie z nowymi wytycznymi w zakresie polityki morskiej;
14. podkreśla potrzebę opracowania i wdrożenia strategii dostosowania do zagrożeń dla stref przybrzeżnych, łącznie ze zmianami klimatycznymi, uwzględniając w pełni ich wpływ na rybołówstwo i akwakulturę;
15. uważa, że należy kontynuować wysiłki w zakresie gromadzenia danych, w tym danych dotyczących bioróżnorodności i zasobów rybnych, aby ułatwić wymianę i wykorzystanie informacji, umożliwiających wykonywanie badań porównawczych;
16. jest zdania, że należy zwiększyć wysiłki badawcze w dziedzinie akwakultury z myślą o wprowadzeniu systemów hodowli opartych na intensywnej produkcji w obiegu zamkniętym;
17. proponuje, aby w ramach ZZSP priorytetowo traktować te projekty dotyczące akwakultury, w ramach których wykorzystywane są odnawialne źródła energii i które nie naruszają obszarów chronionych prawem środowiskowym UE;
18. wzywa Komisję, by po konsultacjach z państwami członkowskimi ustaliła jasny harmonogram oceny postępu we wdrażaniu ZZSP w Unii Europejskiej;
19. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Ocena systemu dublińskiego

P6_TA(2008)0385

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 września 2008 r. w sprawie oceny systemu dublińskiego (2007/2262(INI))

(2009/C 295 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl wniezione w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego („rozporządzenie dublińskie”) (1),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczące ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji dublińskiej (2) (rozporządzenie Eurodac),

(1) Dz.U. L 50 z 25.2.2003, s. 1.

(2) Dz.U. L 316 z 15.12.2000, s. 1.

Wtorek, 2 września 2008 r.

- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającą minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl ⁽²⁾ („dyrektywa w sprawie przyjmowania uchodźców”),
 - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 311/76 w sprawie zestawienia statystyk dotyczących pracowników cudzoziemców ⁽³⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie dostępu do systemu Eurodac przez organy policji i ochrony porządku publicznego państw członkowskich oraz przez Europol ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając decyzję nr 573/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiającą Fundusz na rzecz Uchodźców na lata 2008-2013 jako część programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” uchylającą decyzję Rady 2004/904/WE ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie sytuacji obozów uchodźców na Malcie ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając sprawozdania Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dokonanych przez nią wizytacji w ośrodkach dla uchodźców w kilku państwach członkowskich,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie azylu: współpraca praktyczna, jakość procesu decyzyjnego w ramach wspólnego europejskiego systemu azylowego ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2008 r.: w kierunku strategii UE na rzecz praw dziecka ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie obywatela irańskiego Seyeda Mehdi Kazemi ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0287/2008),
- A. mając na uwadze, że każda osoba ubiegająca się o azyl ma prawo żądać odrębnego i dokładnego zbadania jej indywidualnego wniosku,
- B. mając na uwadze, że pomiędzy przepisami dotyczącymi azylu a praktyką nadal występują znaczne różnice w zależności od kraju, i w związku z tym osoby ubiegające się o azyl są traktowane w różny sposób w różnych państwach systemu dublińskiego,
- C. mając na uwadze, że system dubliński opiera się na takich wartościach jak wzajemne zaufanie i wiarygodność, a gdy te warunki nie są spełnione, tzn. jeżeli istnieją znaczne luki w gromadzeniu danych lub brak konsekwencji w procesie decyzyjnym w niektórych państwach członkowskich, cierpi na tym cały system,

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 6.2.2003, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 23.

⁽⁴⁾ 2807. posiedzenie Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, które odbyło się w dniach 12-13 czerwca 2007 r. w Luksemburgu.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 301.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 364.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0012.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0107.

Wtorek, 2 września 2008 r.

- D. mając na uwadze, że istnieją dowody, iż niektóre państwa członkowskie nie gwarantują skutecznego dostępu do procedury nadawania statusu uchodźcy,
- E. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich brakuje skutecznego stosowania dyrektywy w sprawie przyjmowania uchodźców, czy to w odniesieniu do osób ubiegających się o azyl oczekujących na przeniesienie do innego państwa członkowskiego zgodnie z rozporządzeniem dublińskim, czy też w momencie powrotu do odpowiedzialnego państwa członkowskiego,
- F. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie regularnie umieszczają osoby objęte systemem dublińskim w ośrodkach dla uchodźców,
- G. mając na uwadze, że duża liczba wielokrotnych wniosków oraz niski poziom zrealizowanych przenie­sień są wskaźnikami braków systemu dublińskiego oraz konieczności utworzenia wspólnego europejskiego systemu azylowego,
- H. mając na uwadze, że właściwe wdrożenie rozporządzenia dublińskiego może poskutkować nierównym rozłożeniem odpowiedzialności za osoby ubiegające się o ochronę ze szkodą dla tych państw członkowskich, które są szczególnie narażone na przepływy migracyjne z prostej przyczyny ich położenia geograficznego,
- I. mając na uwadze, że ocena Komisji pokazuje, że w 2005 r. trzynastcie państw członkowskich znajdujących się na obszarach granicznych Unii musiało stawić czoła coraz większym wyzwaniom wynikającym z systemu dublińskiego,
- J. mając na uwadze, że południowe państwa członkowskie muszą zaakceptować wnioski o azyl przedłożone przez nielegalnych imigrantów, którzy zostają uratowani, gdy znajdują się w trudnej sytuacji będąc w drodze do Europy,
- K. mając na uwadze, że południowe państwa członkowskie muszą przyjąć wnioski o azyl składane przez nielegalnych imigrantów, którzy nie są wspierani przez kraje trzecie zobowiązane do udzielania takiej pomocy zgodnie z prawem międzynarodowym,
- L. mając na uwadze, że państwa członkowskie mogą nie być zainteresowane wypełnianiem obowiązku rejestrowania nielegalnych imigrantów w bazie danych Eurodac, ponieważ może to spowodować zwiększoną liczbę wniosków o azyl, które państwa te będą musiały rozpatrzyć,
- M. mając na uwadze, że rozporządzenie dublińskie ustanawia system, którego celem jest wskazanie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie danego wniosku, lecz początkowo nie został on wprowadzony jako mechanizm rozłożenia ciężaru, i w związku z tym nie spełnia tej roli,
- N. mając na uwadze, że niezbędne jest, aby wszelkim ocenom systemu dublińskiego towarzyszyły konkretne, trwałe, uczciwe i funkcjonalne mechanizmy związane z rozkładaniem obciążenia na różne państwa,
- O. mając na uwadze, że kryteria związane z krajem pierwszego przekroczenia granicy w ramach systemu dublińskiego wywierają dużą presję na graniczne państwa członkowskie,
- P. mając na uwadze, że odsetek uznawania kandydatur do statusu uchodźcy waha się w przypadku obywateli niektórych państw trzecich od około 0 % do 90 % w obrębie państw członkowskich,
- Q. mając na uwadze, że zasadnicze znaczenie ma dostarczanie osobom składającym wnioski pełnych informacji na temat procesu dublińskiego oraz jego możliwych konsekwencji w zrozumiałym dla nich języku,
- R. mając na uwadze, że art. 24 ust. 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej stanowi, że we wszystkich działaniach dotyczących dzieci, zarówno podejmowanych przez władze publiczne, jak i instytucje prywatne, należy przede wszystkim uwzględnić dobro dziecka,
- S. mając na uwadze, że chociaż łączenie rodzin znajduje się na pierwszym miejscu w hierarchii kryteriów stosowanych w ramach rozporządzenia dublińskiego, postanowienie to jest rzadko stosowane,

Wtorek, 2 września 2008 r.

- T. mając na uwadze, że dane statystyczne dotyczące przeniesień są w oczywisty sposób niedokładne, ponieważ nie podają one na przykład liczby wniosków o przyjęcie osoby ubiegającej się o azyl w przypadku nielegalnego przekroczenia granicy, ani proporcji między wnioskami o „przyjęcie” a wnioskami o „przyjęciem z powrotem”,
- U. mając na uwadze, że w 2005 r. 9 spośród nowych państw członkowskich zadeklarowało, iż odnotowano więcej „wyjazdów” związanych ze stosowaniem rozporządzenia dublińskiego oraz że państwa członkowskie nieznajdujące się na zewnętrznej granicy lądowej Unii zadeklarowały odnotowanie większej liczby „wyjazdów”,
- V. mając na uwadze, że Komisja nie zdołała ocenić kosztów związanych z funkcjonowaniem systemu dublińskiego, a że są to istotne dane umożliwiające ocenę jego wydajności,
- W. mając na uwadze, że na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, które odbyło się w Luksemburgu w dniach 12-13 czerwca 2007 r. zwrócono się do Komisji o jak najszybsze przedstawienie poprawek do rozporządzenia Eurodac, tak aby umożliwić, pod pewnymi warunkami, organom policji i ochrony porządku publicznego państw członkowskich oraz Europolowi dostęp do bazy danych Eurodac, która pierwotnie była narzędziem wdrażania rozporządzenia dublińskiego,

Wydajność systemu i podział odpowiedzialności

1. zdecydowanie uważa, że o ile nie zostanie zagwarantowany satysfakcjonujący i spójny poziom ochrony na obszarze Unii Europejskiej, system dubliński nigdy nie będzie w pełni sprawny, zarówno z technicznego, jak i ludzkiego punktu widzenia, ponieważ osoby ubiegające się o azyl w dalszym ciągu będą miały uzasadnione powody do składania wniosków w danym państwie członkowskim, aby móc korzystać z najbardziej sprzyjających krajowych procesów decyzyjnych;
2. zdecydowanie uważa, że wobec braku prawdziwego, wspólnego europejskiego systemu azylowego oraz jednolitej procedury, system dubliński wciąż będzie niesprawiedliwy zarówno dla ubiegających się o azyl, jak i dla niektórych państw członkowskich;
3. po raz kolejny zwraca uwagę na pilną potrzebę ulepszeń zarówno w zakresie spójności, jak i jakości procesu decyzyjnego; jest przekonany, że europejskie biuro ds. azylu może odgrywać ważną rolę w tym względzie, na przykład w zapewnianiu szkoleń o wysokim wspólnym standardzie oraz poprzez dostarczanie eksperckich grup wsparcia;
4. zwraca się do Komisji o rozpatrzenie sposobów przyznania biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców bezpośredniego finansowania oprócz funduszy na poszczególne projekty, tak aby umożliwić mu wzmocnienie monitorowania i zwiększenie działań doradczych w UE oraz dalsze opracowywanie metod mających na celu wspieranie władz krajowych w ich staraniach poprawy procesu decyzyjnego;
5. wzywa Komisję do przedstawienia propozycji mechanizmów rozłożenia ciężaru, które można by zastosować, aby zmniejszyć nieproporcjonalną ilość wniosków w niektórych państwach członkowskich, zwłaszcza w granicznych państwach członkowskich, poza systemem dublińskim;
6. w oczekiwaniu na wdrożenie europejskich mechanizmów w zakresie rozkładania obciążeń zwraca się do Komisji o przewidzenie mechanizmów innych niż finansowe w ramach rozporządzenia dublińskiego w celu zaradzenia szkodliwym konsekwencjom jego stosowania dla małych państw członkowskich usytuowanych na zewnętrznych granicach Unii;
7. wzywa Komisję do umożliwienia utworzenia mechanizmu zaradczego mającego na celu zaprzestanie przeniesień osób ubiegających się o azyl do państw członkowskich, które nie gwarantują pełnego i sprawiedliwego rozpatrzenia ich wniosków oraz do systematycznego podejmowania środków zapobiegających działaniom tych państw;
8. wzywa Komisję do określenia znaczących dwustronnych stosunków w dziedzinie zatrudnienia z państwami trzecimi, w celu ułatwienia współpracy oraz zapewnienia, że takie kraje trzecie będą przestrzegały swoich międzynarodowych zobowiązań prawnych w zakresie Konwencji genewskiej z dnia 28 lipca 1951 r. w sprawie praw uchodźców oraz zasad ratownictwa morskiego;

Wtorek, 2 września 2008 r.

Prawa wnioskodawców

9. wzywa Komisję do zawarcia w nowym rozporządzeniu jaśniejszych i surowszych przepisów dotyczących sposobów informowania osób ubiegających się o ochronę o implikacjach rozporządzenia dublińskiego, oraz do zastanowienia się nad standardową ulotką, którą można by było przetłumaczyć na pewną liczbę języków i rozdawać we wszystkich państwach członkowskich; powinna ona uwzględniać również indywidualne poziomy rozumienia tekstów;

10. wzywa Komisję do wniesienia poprawek do art. 19 i 20 rozporządzenia dublińskiego dotyczących „przyjmowania i przyjmowania z powrotem”, mających na celu zagwarantowanie wnioskodawcom prawo odwołania się ze skutkiem zawieszającym od decyzji o przekazaniu odpowiedzialności innemu państwu członkowskiemu zgodnie z rozporządzeniem dublińskim;

11. potwierdza, że zasada *non-refoulement* powinna pozostać jednym z filarów każdego wspólnego systemu azylowego funkcjonującego na poziomie Unii Europejskiej, oraz nalega, by stosowanie rozporządzenia dublińskiego nigdy nie prowadziło do zamknięcia sprawy z przyczyn proceduralnych oraz odmowy jej ponownego otwarcia w celu pełnego i sprawiedliwego rozpatrzenia pierwotnego wniosku po przeniesieniu dokonanym w ramach procesu dublińskiego; uważa, że powyższa kwestia powinna zostać jasno przedstawiona w rozporządzeniu;

12. uważa, że należy poprawić wymianę informacji w zakresie przeniesień między państwami członkowskimi, w szczególności uwzględniając potrzebę specjalnej opieki lekarskiej dla osób podlegających przeniesieniu;

13. wnosi do Komisji o ocenę możliwości przeniesienia osób, których dotyczy przeniesienie do innego państwa członkowskiego w ramach systemu dublińskiego, do ich kraju ojczystego, wyłącznie na wyraźny wniosek takich osób oraz w pełnym poszanowaniu praw proceduralnych;

Łączenie rodzin i dobro dziecka

14. zaleca przyjęcie na szczeblu Unii Europejskiej szeregu wspólnych wytycznych w sprawie oceny wieku, a w razie braku pewności rozstrzygnięcie sprawy na korzyść dziecka;

15. przypomina, że we wszystkich decyzjach dotyczących dzieci zasadnicze znaczenie powinno mieć dobro dziecka; nalega na nieprzetrzymywanie i nieprzekazywanie do innych państw członkowskich małoletnich niepozostających pod opieką dorosłych, z wyjątkiem łączenia rodzin, a jeśli takie przeniesienie okaże się konieczne, dziecko musi być należycie reprezentowane i objęte opieką podczas trwania procedury; przyjmuje zatem z zadowoleniem zamiar Komisji dalszego wyjaśnienia zasad stosowania postanowień dublińskich w odniesieniu do małoletnich pozostających bez opieki dorosłych;

16. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że definicja członka rodziny zgodnie z obecnym rozporządzeniem jest zbyt wąska, oraz wzywa Komisję do rozszerzenia definicji, tak aby objąć nią wszystkich bliskich krewnych oraz partnera, z którym dana osoba długo pozostaje w związku, a zwłaszcza tych, którzy nie mają innego wsparcia rodzinnego i dorosłe dzieci, które nie mogą o siebie zadbać;

17. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji rozszerzenia zakresu stosowania rozporządzenia dublińskiego, tak aby objąć nim ochronę uzupełniającą, ponieważ powinno to umożliwić osobom ubiegającym się o ochronę uzupełniającą połączenie z członkami rodziny, którzy otrzymali taką ochronę lub ubiegają się o nią w innym państwie członkowskim;

Umieszczenie w ośrodku dla uchodźców

18. wzywa Komisję do dodania przepisu w myśl którego przetrzymywanie osób składających wnioski w ramach systemu dublińskiego będzie rozwiązaniem ostatecznym, określającego tym samym powody na podstawie których można umieścić daną osobę w ośrodku dla uchodźców oraz zabezpieczenia proceduralne, które powinny być zapewnione;

19. wzywa Komisję do wyraźnego zaznaczenia w rozporządzeniu dublińskim, że osoby składające wnioski w ramach systemu dublińskiego mają prawo do takich samych warunków przyjęcia jak inne osoby ubiegające się o azyl zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy w sprawie przyjmowania uchodźców, który określa ogólne zasady materialnych warunków przyjęcia, opieki zdrowotnej, swobody poruszania się i edukacji dla małoletnich;

Wtorek, 2 września 2008 r.

Klauzula humanitarna i suwerenności

20. uważa, że klauzula humanitarna zawarta w art. 15 rozporządzenia dublińskiego nadaje znaczną elastyczność systemowi dublińskiemu, lecz że powinno się ją częściej stosować, aby uniknąć nadmiernych trudności spowodowanych separacją rodzin;

21. uważa, że w przypadku gdy osoba ubiegająca się o azyl jest szczególnie narażona ze względu na ciężką chorobę, poważny stopień niepełnosprawności, podeszły wiek lub ciążę, a zatem jest ona uzależniona od pomocy krewnego przebywającego na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo zajmujące się rozpatrywaniem wniosku, osoba ta powinna, w miarę możliwości, zostać połączona ze swoim krewnym; wzywa Komisję do wprowadzenia obowiązku stosowania stosownych przepisów klauzuli humanitarnej zawartych w art. 15 ust. 2;

22. uważa, że proaktywny obowiązek poszukiwania członków rodzin powinien zostać wprowadzony dla takich organizacji, jak organizacja Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy;

23. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dokładniejszego określenia okoliczności i procedur stosowania klauzuli suwerenności, w celu wprowadzenia wymogu uzyskania zgody osoby ubiegającej się o azyl;

Gromadzenie danych i Eurodac

24. wyraża zaniepokojenie z powodu rozbieżności i braków w gromadzeniu danych, o których istnieniu informuje przeprowadzona przez Komisję ocena systemu dublińskiego, w szczególności w odniesieniu do rejestrowania odcisków palców nielegalnych imigrantów na granicach Unii, co powoduje poważne wątpliwości co do prawomocności systemu; wierzy, że ww. rozporządzenie (WE) nr 862/2007 w sprawie wspólnotowych statystyk dotyczących migracji i międzynarodowej ochrony przedstawi zainteresowanym stronom dokładniejszy obraz funkcjonowania systemu dublińskiego oraz innych wspólnotowych instrumentów międzynarodowej ochrony;

25. wyraża zaniepokojenie faktem, że obecnie nie jest dostępna żadna ocena kosztów funkcjonowania systemu dublińskiego; wzywa Komisję do rozwiązania tego problemu, ponieważ stanowi to ważny czynnik oceny wspomnianego systemu;

26. z zainteresowaniem odnotowuje obawy wyrażone przez Komisję dotyczące gromadzenia i jakości danych wysyłanych do jednostki centralnej Eurodac, a także niestosowania się do obowiązku usuwania pewnych danych oraz do przepisów dotyczących ochrony danych osobowych; uważa, że te niedociągnięcia, które kwestionują również wiarygodność systemu Eurodac, powinny zostać odpowiednio usunięte przed rozważeniem innego wykorzystania bazy danych;

27. uważa, że każde państwo członkowskie powinno wyszczególnić, w ramach zamkniętej listy, agencje i organy, które mają dostęp do bazy danych Eurodac oraz określać, czemu on służy, w celu zapobieżenia wszelkiemu nielegalnemu wykorzystywaniu danych;

28. podkreśla, że rozszerzenie dostępu do danych Eurodac na organy policji i ochrony porządku publicznego państw członkowskich oraz Europol łączy się z ryzykiem przedostania się informacji do krajów trzecich, co mogłoby mieć negatywny wpływ na osoby ubiegające się o azyl i ich krewnych; jest przekonany, że zwiększyłyby to ryzyko piętnowania osób ubiegających się o azyl;

*

* *

29. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.